KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 700/73

af 12. marts 1973

om visse for kvotaordningens anvendelse nødvendige gennemførelsesbestemmelser inden for sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1009/67/EØF af 18. december 1967 om den fælles markedsordning for sukker (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 174/73 (2), særlig artikel 25, stk. 3, artikel 27, stk. 7, artikel 32, stk. 4, og artikel 38,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 206/68 af 20. februar 1968 om fastsættelse af rammebestemmelser for kontrakter og brancheaftaler vedrørende køb af sukkerroer (3), senest ændret ved akten (4), der er knyttet til traktaten vedrørende nye medlemsstaters tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab (5), undertegnet i Bruxelles den 22. januar 1972, særlig artikel 11, og

ud fra følgende betragtninger :

Den korrekte anvendelse af bestemmelserne om kvotaordningen inden for sukkersektoren, særlig artikel 25, 27 og 32, nødvendiggør en nøje definition af udtrykket »en fabriks eller virksomheds sukkerproduktion « ; som en fabriks eller virksomheds produktion bør betragtes den samlede mængde hvidt sukker, råsukker, invertsukker og sirup udtrykt i hvidt sukker, der faktisk er fremstillet i den pågældende fabrik eller virksomhed ; mulighederne for at tildele en del af en virksomheds produktion til en anden, der har ladet det pågældende sukker fremstille inden for rammerne af en lønforarbejdningskontrakt, bør begrænses til særlige tilfælde ; med forbehold af force majeure bør disse tilfælde fastsattes på en sådan måde, at finansielle konsekvenser for sukkersektoren undgås ;

navnlig for at muliggøre anvendelsen af bestemmelserne vedrørende produktionsafgiften forekommer såvel en foreløbig som en endelig produktionsordning påkrævet ;

den i artikel 27 i forordning nr. 1009/67/EØF fastsatte produktionsafgift kan først beregnes efter udløbet af det pågældende sukkerproduktionsår ; afsætningen af det omhandlede sukker finder for en stor del sted allerede i løbet, af sukkerproduktionsåret ; det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte, at betalingen af nævnte afgift sker første gang i løbet af det pågældende sukkerproduktionsår ;

det er nødvendigt at fastsætte regler for betaling af et pristillæg, når produktionsafgiften er lavere end maksimumbeløbet, og endvidere at fastsætte en tillægsbetaling for perioden mellem betalingen af sukkerroerne og den dato, der er fastsat for betalingen af ovennævnte pristillæg ;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med en udtalelse fra Forvaltningskomiteen for sukker,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. I henhold til artiklerne 25, 27 og 32 i forordning nr. 1009/67/EØF forstås ved » sukkerproduktion « den samlede mængde, udtrykt i hvidt sukker, af

a) hvidt sukker,

b) råsukker,

c) invertsukker,

d) — sirup af saccharose eller invertsukker, af en renhedsgrad på mindst 70 % og fremstillet af sukkerroer,

— sirup af saccharose eller invertsukker, af en renhedsgrad på mindst 75 % og fremstillet af sukkerrør,

herefter benævnt » sirup «.

2. Ved beregningen af den i stk. 1 anførte mængde skal følgende dog ikke medtages :

a) hvidt sukker fremstillet af

— råsukker eller

— sirup,

som ikke er fremstillet på samme fabrik eller i samme virksomhed som det hvide sukker ;

b) hvidt sukker fremstillet af

— råsukker,

— sirup eller

— opfejningssukker,

(1) EFT nr. 308 af 18. 12. 1967, s. 1.
(2) EFT nr. L 25 af 30. 1. 1973, s. 1.
(3) EFT nr. L 47 af 23. 2. 1968, s. 1.
(4) EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.
(5) EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 5.

som ikke er fremstillet i det samme sukkerproduktionsår som det hvide sukker ;

c) råsukker fremstillet af sirup, der ikke er fremstillet på samme fabrik eller i samme virksomhed som dette råsukker ;

d) råsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i det samme sukkerproduktionsår som dette råsukker ;

e) råsukker, som er forarbejdet til hvidt sukker i det pågældende sukkerproduktionsår på den fabrik eller i den virksomhed, hvor det er fremstillet ;

f) invertsukker og sirup, der er forarbejdet til alkohol eller rom ;

g) sirup, som er forarbejdet til sukker eller invertsukker i det pågældende sukkerproduktionsår på den fabrik eller i den virksomhed, hvor den er fremstillet ;

h) sirup, bestemt til smørepålæg, og sirup, der skal forarbejdes til « Rinse Appelstroop »,

i) sukker, invertsukker og sirup fremstillet under forædlingsproceduren ;

j) invertsukker, fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet på samme fabrik eller i samme virksomhed som dette sukker ;

k) invertsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i samme sukkerproduktionsår som dette invertsukker.

3. Produktionen udtrykkes i hvidt sukker :

a) når det drejer sig om fremstilling af hvidt sukker, uanset kvalitet ;

b) når det drejer sig om fremstilling af råsukker, i forhold til den udbytteværdi, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om fastsættelse af standardkvaliteten for råsukke og af Fælleskabets grænseovergansted for beregning af cif-priserne inden for sukkersektoren [1],

c) når det drejer sig om fremstilling af invertsukker, ved multiplikation med koefficienten 1 ;

d) når det drejer sig om fremstilling af sirup, der skal betragtes som et overgangsprodukt, i forhold til dens inhold af sukker, der kan ekstraheres, fastlagt i overensstemmelse med stk. 5, andet afsnit ;

e) når det drejer sig om fremstilling af sirup, som ikke skal betragtes som et overgangsprodukt, i forhold til dens sukkerinhold udtrykt i saccharose, i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 394/70 af 2. marts 1970 om gennemførelsesbestemmalser for eksportrestitutioner for sukker [2].

4. Opfejningssukker fra et tidligere sukkerproduktionsår udtrykkes i hvidt sukker i forhold til dets saccharoseindhold.

5. Sirups renhedsgrad beregnes ved at dividere det samlede sukkerindhold med tørstofindholdet.

Indholdet af sukker, der kan ekstraheres, beregnes ved fra den pågældende sirups polarisationsgrad at trække det resultat, der fremkommer ved at multiplicere forskellen mellem tørstofindholdet og polarisationsgraden for denne sirup med 1,70.

Tørstofindholdet bestemmes efter den areometriske metode.

Artikel 2

1. Mellem den 15. og 31. januar hvert år fastlægger hver medlemsstat for det løbende sukkerproduktionsår den foreløbige produktion for hver fabrik eller virksomhed, der er beliggende inden for dens område ; for de franske departementer Guadeloupe og Martinique erstattes disse datoer af 15. og 30. april.

2. Inden den 1. oktober hvert år opgør hver medlemsstat for det foregående sukkerproduktionsår den endelige produktion, som i hver fabrik eller virksomhed beliggende inden for dens område er gennemført indtil den 30. juni kl. 24,00.

3. Hvis der senere konstateres uoverensstemmelse med den i stk. 2 nævnte endelige produktion, tages der hensyn til forskellene, når den endelige produktion fastlægges for det sukkerproduktionsår, i hvilket forskellen er konstateret.

4. Når den produktion, der er opgjort i henhold til stk. 2, afgiver fra den i henhold til stk. 1 opgjorte, skal den mængde, der overføres i medfør af artikel 32 i forordning nr. 1009/67/EØF, inden for rammerne af den konstaterede forskel ændres af den pågældende medlemsstat med forbehold af bestemmelserne i nævnte artikel 32, stk. 1, første af-

[1] EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.

[2] EFT nr. L 50 af 4. 3. 1970, s. 1.

snit. Denne ændring sker efter anmodning fra den pågældende fabrikant med tilbagevirkende kraft fra begyndelsen af den i omtalte artikel nævnte lagerperiode.

5. Når den produktion, der er opgjort i henhold til stk. 2, afviger fra den i henhold til stk. 1 opgjorte, og hvis fabrikanten har betalt eller skulle have betalt produktionsafgift for forskellen, regulerer medlemsstaten det skyldige beløb i forhold til den konstaterede forskel og i henhold til de i artikel 5, stk. 1, litra b), fastsatte bestemmelser.

6. Når den produktion, der er opgjort i henhold til stk. 2, afgiver fra den i henhold til stk. 1 opgjorte, og hvis medlemsstaten i medfør af bestemmelserne i artikel 31 i forordning nr. 1009/67/EØF har fastsat maksimumkvoten for en sukkervirksomhed til det produktionsniveau, der er fastlagt i henhold til stk. 1, ændrer medlemsstaten, uanset den særlige maksimumkvota, den pågældende maksimumkvota i forhold til den konstaterede forskel.

Artikel 3

1. Med forbehold af de i stk. 2 og 3 fastsatte bestemmelser forstås ved en fabriks eller virksomheds sukkerproduktion i den i artikel 25, 27 og 32 i forordning nr. 1009/67/EØF anvendte betydning, den mængde sukker, der faktisk er fremstillet af denne fabrik eller, efter omstændighederne, af denne virksomheds fabrik eller fabrikker.

2. På skriftlig anmodning, behørigt underskrevet, fra de to fabrikanter til den pågældende medlemsstat anses den sukkermængde der er fremstillet inden for rammerne af en lønforarbejdningskontrakt af en virksomhed — i det følgende benævnt » forarbejderen « — for produktion af den virksomhed, som har ladet sukkeret fremstille inden for rammerne af nævnte kontrakt — i det følgende benævnt » kommittenten « — såfremt :

a) forarbejderens samlede produktion af sukker er lavere end hans basiskvota ; eller

b) forarbejderens samlede produktion af sukker er større end hans basiskvota, men mindre end hans maksimumkvota, og kommittentens samlede produktion af sukker er større and sidstnævntes basiskvota ; eller

c) forarbejderens og kommittentens samlede produktion af sukker er større end deres respektive maksimumkvota.

» Den samlede produktion for et sukkerproduktionsår « i den i foregående afsnit nævnte betydning er den i stk. 1 nævnte produktion med tillæg af den mængde sukker, der er overført til dette produktionsår og fradrag af den mængde sukker, der er overført til det følgende sukkerproduktionsår.

3. Ifølge den procedure, der er fastsat i artikel 40 i forordning nr. 1009/67/EØF, kan den mængde sukker, der er fremstillet af en forarbejder, anses for kommittentens produktion, når roer, rør eller melasse, som følge af et tilfælde af force majeure må forarbejdes til sukker i en anden virksomhed end kommittentens.

Artikel 4

1. Før den 1. marts foretages et overslag over produktionsafgiften for det pågældende sukkerproduktionsår.

2. Når det i stk. 1 nævnte overslag er lavere end 5,00 regningsenheder pr. 100 kg, offentliggør Kommissionen for den næstfølgende 1. april resultatet af nævnte overslag i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Samtidig offentliggøres det beløb, der er omtalt i artikel 5, stk. 1, litra a), andet led.

Artikel 5

1. Fra hver sukkerfabrikant, hvis produktion har oversteget hans basiskvota, opkræver medlemsstaterne — for den del af hans produktion, der overstiger hans basiskvota, men ligger inden for hans maksimumkvota, og som ikke overføres i henhold til artikel 32 i forordning nr. 1009/67/EØF ;

a) før den 1. maj i det pågældende sukkerproduktionsår :

   — et beløb på 4,00 regningsenheder pr. 100 kg, eller

   — et beløb svarende til det i artikel 4, stk. 1, nævnte overslag nedsat med 1 regningsenhed, når dette overslag er lavere end 5 regningsenheder ;

b) før den 15. januar i det følgende sukkerproduktionsår :

   — et beløb svarende til produktionsafgiften, nedsat med det opkrævede beløb i henhold til litra a).

2. For så vidt angår sukkerfabrikanter i de franske departementer Guadeloupe og Martinique, skal det i stk. litra a), nævnte beløb dog opkræves samtidig med det i samme stykke, litra b), nævnte.

3. Senest 15 dage for hver af de i stk. 1 nævnte datoer fastsætter medlemsstaterne det beløb, der skal betales af hver af de pågældende sukkerfabrikanter.

4. Når maksimumkvoten, i medfør af bestemmelserne i artikel 31 i forordning nr. 1009/67/EØF, fastsættes til en dato, der er senere end den 1. maj i det pågældende sukkerproduktionsår, skal den del af produktionsafgiften, som i henhold til stk. 1 er opkrævet for den produktion, der som følge af medlemsstatens beslutning overstiger den fastsatte maksimumkvota, straks refunderes af medlemsstaten.

5. Når produktionsafgiften er lavere end det i henhold til stk. 1, litra a), opkrævede beløb, refunderer medlemsstaterne forskellen inden udgangen af den anden måned efter den måned, hvor forordningen om fastsættelse af produktionsafgiften trådte i kraft.

Artikel 6

1. Det beløb, som sukkerfabrikanterne i henhold til artikel 27, stk. 4 andet afsnit, i forordning nr. 1009/67/EØF skal betale de pågældende sukkerroeleverandører, fastsættes samtidig med den produktionsafgift, der er omtalt i artikel 7, stk. 1.

2. Endvidere betaler sukkerfabrikanterne de i stk. 1 nævnte roeleverandører et beløb, der beregnes på grundlag af :

a) forskellen mellem produktionsafgiftens maksimumbeløb og det beløb, der opkræves i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a),

b) den procentsats, der er nævnt i artikel 27, stk. 4, første afsnit, i forordning nr. 1009/67/EØF,

c) den tid, der er forløbet fra betalingen af roerne til den i stk. 3 nævnte dato,

d) rentesatsen.

Det nævnte beløb kan ikke være mindre end 0,20 regningsenheder pr. ton sukkerroer med et sukkerindhold på 16 %. For andre sukkerindhold gælder de tillæg og fradrag, der er nævnt i artikel 5 i forordning nr. 1009/67/EØF.

3. Sukkerfabrikanternes betaling til roeleverandørerne af de beløb, der er nævnt i artikel 27, stk. 4, andet afsnit, i forordning nr. 1009/67/EØF og i denne artikels stk. 2, skal finde sted senest fire uger efter, at det i stk. 1 nævnte beløb er trådt i kraft.

4. En brancheaftale kan gøre undtagelse fra bestemmelserne i stk. 2 og 3.

Artikel 7

1. Den for et sukkerproduktionsår gældende produktionsafgift fastsættes inden den 1. december i det følgende produktionsår.

2. De samlede tab i forbindelse med afsætningen af den mængde, der er fremstillet i Fællesskabet ud over den garanterede mængde, beregnes på grundlag af

a) den samlede sukkerproduktion i Fællesskabet i løbet af det pågældende sukkerproduktionsår, beregnet som hvidt sukker, og nedsat med

— den garanterede mængde for det pågældende sukkerproduktionsår,

— de mængder, der er fremstillet ud over maksimumkvoterne,

— de mængler, der er overført i henhold til artikel 32 i forordning nr. 1009/67/EØF, og som er fremstillet inden for maksimumkvoten,

— en mængde svarende til forskellen mellem den registrerede, afsatte mængde til menneskelig fortæring i tidsrummet fra 1. oktober i det pågældende sukkerproduktionsår til den følgende 30. september og den garanterede mængde, når sidstnævnte er mindre end den omtalte fortæring ;

og

b) et fikseret beløb pr. vægtenhed som kompensation for tab ved afsætningen af nævnte suklag af et vejet gennemsnitstal for tab ved afsætningen i perioden fra 1. oktober i det pågældende sukkerproduktionsår til den følgende 30. september.

Artikel 8

1. Kommissionens forordning (EØF) nr. 1087/69 af 11. juni 1969 om meddelelser, der inden for sukkersektoren skal gives af medlemsstaterne [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1353/71 [2], ændres således :

a) i artikel 2, pkt. 3, ændres udtrykket : »i artikel 2, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 142/69« til : »artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. . . . ./73« ;

b) i artikel 3, pkt. 5, 6 og 7, ændres udtrykket : »i forordning (EØF) nr. 142/69« til : »i forordning (EØF) nr. . . ./73.« ;

c) i artikel 3, pkt. 5, ændres datoen : »1. marts« til : »15. februar«.

2. I artikel 6, stk. 1, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 442/70 af 9. marts 1970 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen med

[1] EFT nr. L 140 af 12. 6. 1969, s. 15.
[2] EFT nr. L 143 af 29. 6. 1971, s. 23.

udligning af lageromkostninger for sukker [1], ændret ved forordning (EØF) nr. 335/71 [2], ændres udtrykket : » artikel 1, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 142/69 « til : » artikel 1, stk. 5, i forordning (EØF) nr. . . ./73 «.

Artikel 9

Kommissionens forordning (EØF) nr. 142/69 af 25. januar 1969 om visse for kvotaordningens anvendelse nødvendige gennemførelsesbestemmelser inden for sukkersektoren [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 144/73 [4], ophæves.

Artikel 5, stk. 3, i nævnte forordning forbliver dog i kraft til den 1. maj 1973.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 1973.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand

(1) EFT nr. L 55 af 10. 3. 1970, s. 10.
(2) EFT nr. L 39 af 17. 2. 1971, s. 15.
(3) EFT nr. L 20 af 27. 1. 1969, s. 1.
(4) EFT nr. L 18 af 23. 1. 1973, s. 13.